

тѣсно да додатъ колкото е възможно по скоро. Чувашъ ли? Хей Колене! Колене!

Коленъ. (отъ друга страна, като са обажда.)

Какво е господине?

Г. Данденъ.

Каде дяволите остана?

Коленъ.

Тука сжмъ, господарю.

Г. Данденъ.

Що бѣгашъ бре мжзничко!

(Въ времето когато Г. Данденъ са врѣща отъ страната, гдето вѣрва да е останалъ Коленъ, Коленъ полузаспалъ, заминува отъ другата страна и заспива.) Казвамъ ти да отидешъ сега, да намеришъ сватата ми и тѣща ми, да имъ кажешъ че ги мола да додатъ тука колкото можатъ по скоро. Чувашъ ли ма? Отговори, Колене! Колене!

Коленъ. (отъ другата страната като са сжбужда.)

Какво е господине!

Г. Данденъ.

Ето единъ обесникъ който ще ма направи да полудея. Ела ти казвамъ (срещатъ са, и двамата надатъ.) Ахъ! поразеникътъ счюни ми краката (вуца.) Кѣде си дяволе? Доближи са да